

Svako ribarsko udičarsko društvo moglo bi iz svoje sredine naći po jednoga ili više članova, koj se zanimaju za upoznavanje riba. Ovi bi mogli organizirati unutar društva pojedince ili grupe, koje će sebi staviti u zadatak da upoznaju sve ribe svoje vode u kojoj love. Kada to izvrše mogu na lak način djelovati razgovorom i očiglednom agitacijom na ostale članove i da tako prošire broj onih, koji će po njihovu primjeru i već pod njihovim vodstvom ili uz njihovu pomoć upoznati iste te ribe. Često će se naći po neka na oko beznačajna riba, rijetka i malo poznata pa će biti mnogo zanimljive potrage dok je svi upoznaju. Takav rad će katkada silno oduševiti pojedine lju-

de, koji imaju smisla za upoznavanje prirode.

Tada će se sigurno naći ljudi, koji se ne će zadovoljiti poznavanjem riba samo svoje vode, nego će djelokrug svoga istraživanja i upoznavanja proširiti pa će se negdje možda pojaviti čak i plemenita težnja da se izvrši teški zadatak i upozna sve slatkovodne ribe Jugoslavije. Na ovaj način mogu raditi i grupe Hrvatskog prirodoslovnog društva, mladi prirodnjaci po srednjim i drugim školama i t. d.

Iznosimo ovaj prijedlog i inicijativu te smatramo, da će se naći udičara, prirodnjaka i drugih ljudi, koji će to prihvatiti.

T.

NEKOLIKO MISLI O POTROŠNJI RIBA

Zaboravljeno je ono vrijeme kad je trebalo voditi veliku i upornu propagandu za veću potrošnju ribe u Jugoslaviji. Danas se riba kod nas troši, naročito slatkovodna u onim količinama, koje dolaze na tržište pa izgleda da je potražnja veća od ponude.

Toj činjenici mogu da se vesele rukovodioci stočarstva, koji imaju zadatak da obnove brojno stanje stoke na predratnu pa i više stanje, jer svaki obrok ribe, koji je potrošen u neku ruku utječe na štednju stočnog mesa i neizravno djeluje na smanjenje klanja stoke.

Međutim i danas se već javlja opravdani prigovor cijenama nekih slatkovodnih riba, koje su previsoke. Ne smijemo doći opet na onu predratnu krilaticu, da je riba luksuzna hrana.

Riba iz ribnjaka može da se proizvodi tako da ne bude nepristupačna širokim potrošačkim masama. Isto tako i riba iz otvorenih voda često ima jednu prednost, koju nema ribnjačka

riba, kao ni morska riba. Dok s mora treba ribu u unutrašnjost voziti često na velike daljine, što povisuje prodajnu cijenu, dotle je ribnjačka riba već po samu položaju ribnjaka smještena u unutrašnjosti i bliže je velikim potrošačkim centrima. Pa ipak riba iz otvorenih voda nalazi se u najpovoljnijem odnosu, jer je kod nas razgranata mreža rijeka rasprostranjena široko po mnogim krajevima i na svim velikim rijekama, koje daju razmjerno najviše ribe, može se lovina vodenim putem dopremiti bliže potrošaču.

Ova okolnost daje veliku prednost slatkovodnim ribama iz otvorenih voda, omogućuje uštedu zbog nepotrebnosti velikih izdataka za podvoz, kao kod morske ribe i time diže važnost slatkovodnog ribarstva, koje je rašireno svuda gdje postoje rijeke i jezera, a to je tako reći u svima krajevima. Svuda je slatkovodna riba bliže potrošaču. Prema tome je samo stvar organizacije, da se ona potrošaču dostavi uz pristupačnu cijenu.

—r.